

Staropolska Szkoła Wyższa w Kielcach
NAUKA DLA PRAKTYKI
III KONFERENCJA SZKOLENIOWA
Zaburzenia zachowania dzieci i młodzieży
Warsztat konferencyjny: **Patrz na ser, a nie na dziury.**
System wsparcia a system problemowy.
mgr Robert Adamczyk

Na co należy zwrócić uwagę:

Co się dzieje w życiu dziecka? Jakie wewnętrzne zjawisko, może powodować bezsilność dziecka? Jakie może mieć ono negatywne przekonania o sobie? Czy mamy do czynienia z brakiem przyzwolenia na czucie i wyrażanie złości? Czy dziecko zna swoje granice? Czy jeśli potrafi je budować, to czy buduje je na bazie własnych potrzeb, czy bardziej na własnym lęku?

Praca z wartościami:

- pragnienia, życzenia, preferencje
- przekonania i wartości
- zobowiązania (Jakich zobowiązań musisz się trzymać, aby osiągnąć to czego pragniesz?)
- zasady (Jakich zasad musisz przestrzegać, aby się udało?)
- nadzieje, marzenia
- intencje, motywy, plany, cele, zamiary

Pytania o radzenie sobie (coping):

W jaki sposób to wszystko mogłeś dotychczas wytrzymać?

Skąd miałeś tyle energii i siły?

Kto albo co było najbardziej pomocne?

Jak się Tobie udało sprawić, że sytuacja nie stała się jeszcze gorsza?

Podstawowe zasady:

- Jeśli co działa dobrze, to rób tego więcej.
- Jeśli coś nie działa, to rób tego mniej, albo nie rób tego w ogóle.
- Jeżeli coś nie jest zepsute, to tego nie naprawiaj.

Dwa główne pytania:

Jaką to zachowanie pełni funkcję?

Dlaczego właśnie teraz?

Kluczowe negatywne przekonania dziecka niezmotywowanego do współpracy:

a) pesymistyczna ocena: pomoc/doradztwo i tak nic nie zmienia, i tak na sam koniec mamy poczucie beznadziei i bezsilności

b) wieloletnie doświadczenia z pomocą, która przynosiła jedynie mierne skutki

c) przekonanie, że zmiany pociągają za sobą wyłącznie negatywne następstwa

dr Marie-Luise Conen

Zaburzenia zachowania mogą przybierać jedną z dwóch postaci:

- **trudność z regulacją** potężnych, złych, wrogich emocji

Skłonność do zachowań agresywnych, niekontrolowanie emocji, skłonność do przemocy fizycznej.

Często zostają odrzucone przez rówieśników, co prowadzi do agresji, wagarowania i zadawania się ze środowiskiem przestępczym.

- **wykazywanie braku** czegoś np. empatii, poczucia winy
Tendencja do wykorzystywania innych do własnych celów. Niskie poczucie lęku i wysoka potrzeba stymulacji. Ograniczone emocje prospołeczne.

ĆWICZENIA:

Ćwiczenia uświadamiające zasoby:

- walizka na wypadek awarii
- dziennik radości
- słoik z fasolkami
- „zrobiłem to dobrze”

Wywiad identyfikujący zasoby:

1. Podaj dwie swoje zdolności, umiejętności:

a)

b)

2. Po czym poznajesz, że je masz? Co wtedy robisz?

a)

b)

3. Kiedy się ostatnio tak zachowywałeś? Jaki był tego skutek?

a)

b)

4. W jakich sytuacjach inni (przyjaciele, rodzice, nauczyciele) dostrzegają, że zachowujesz się właśnie w taki sposób?

a)

b)

5. Na skali od 1-10 (1=minimum a 10=maksimum) jak dobrze ci dzisiaj idzie z takim zachowaniem? Co składa się na tę liczbę?

a)

b)

6. Co by się musiało zdarzyć, żebyś się znalazł krok dalej na tej skali?

Jak mógłbyś się do tego przyczynić?

a)

b)

7. Jak ta zdolność/takie zachowanie może ci się przydać przy „nadchodzących wyzwaniach”, gdy będziesz szukać rozwiązań?

a)

b)

Problem vs. Zasoby

Instrukcja: Złożyć kartkę papieru na 6 części i na poszczególnym fragmencie narysować lub napisać odpowiedzi na poniższe pytania.

1. Trudność.

2. Co mi robi dobrze?

3. Co lubię robić? (działanie)

4. (przeszłość) Co mi się udało?

5. (zdolność) Co potrafię dobrze?

6. Co chcę osiągnąć w najbliższym czasie?

7. Kto może mi w tym pomóc? Po czym poznam, że udało mi się osiągnąć ten cel?

Uwagi: Jeśli dziecko złoży kartkę papieru o jeden raz więcej, to punkt 7 rozbijamy na dwa punkty.